

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇς Δρ. χρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 25 Ἀπριλίου 1902.

Ἀνὰ τὰς Ἀθήνας καὶ δι' αὐτῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα οἱ ὀλίγοι τῶν Ἱεροσολύμων προσκυνηταὶ ἐπανελθόντες διεσκόρπισαν τὰς θείας συγκινήσεις, ἀς ἡσθάνθη ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐπὶ τῶν μυροβλήτων ἐκείνων ὑπὸ τῆς οὐρανίου χάριτος τόπων. Φορεῖς γενόμενοι τῆς ἀφυπνισθείσης εὐλαθείας τοῦ ἑλληνικοῦ πρὸς τὸν βωμὸν, ἐφ' οὗ τοῦ ἄραντος τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου τὸ αἷμα ἀνέδωκε τὸ φῶς τὸ ἀειλαμπές, ὅπερ ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ λογικὸς ἐπὶ τῆς σφαίρας ταύτης κόσμος θὰ φωτίξῃ καὶ θὰ ποδηγετῇ τὴν ταλαιπωρουμένην αἰεὶ καὶ αἰεὶ ἐσωτερικοῦ στηρίγματος ἔχουσαν ἀνάγκην ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἐπανήλθον ἐξ Ἱεροσολύμων κομίζοντες πρὸς ἡμᾶς πλὴν τῆς θείας ἐκείνης χάριτος καὶ τὰς ζωηροτάτας ἀναμνήσεις ἐνὸς τμήματος τῶν ἱστορικῶν περιπετειῶν τῆς ἡμετέρας φυλῆς, τοῦ ἀπάντων μαρτυρικωτάτου, ἀλλ' ὅχι ὀλιγώτερον ἐνδόξου, ἀναμνήσεις, ἀς ἀσθέντους διατρεῖ καὶ ἀς ζώσας συνεχίζει δρᾶς ῥασοφόρων ἡρώων, ἐγκαταλειμμένων παρ' ἀπάντων, ἀλλὰ μηδέποτε ἀποκαμόντων, ἀπαραιμύτων ἀντλούτων τὸ πρὸς τὴν πάλιν θέρρας ἐκ τοῦ παραδείγματος τοῦ σταυρωθέντος, ἀλλὰ καὶ ἀναστάντος θεανθρώπου.

Βαθυτάτης μελέτης ἄξιον εἶναι τὸ φαινόμενον, ὅπερ καὶ ἄλλοτε ποτε ἐξήραμεν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ὁρμέφυτος ἐπανέρχεται ἐπὶ τὰ ἐδάφη τῆς λαμπροτάτης αὐτῆς ἱστορικῆς σταδιοδρομίας, κλονιζομένη τὸ κατ' ἀρχὰς καὶ παραπαίουσα, εὐσταθέστερον εἶτα ἀγούσα τὸ βήμα τῆς ἀναγκαιζομένη ἐνίοτε ὑπὸ τῶν προσκομιμάτων, ἀλλὰ μὴ ἀπαυδῶσα εἰς τὸ νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ αὐτὴς τὸν δρόμον τῆς.

Ὁδοιχόνητα ἔτη παρήλθον, ἀφ' ἧς ἐξεβίασε παρὰ τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης τὴν ἐκδοσιν τῆς ληξιαρχικῆς πιστοποιήσεως, ὅτι δὲν εἶναι νεκρὸν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Μηδεὶς πλανηθὴ ὑπολαμβάνων, ὅτι ἡ πιστοποίησις ἐκείνη, ἥτις ἐγράφη διὰ τοῦ αἵματος μυριάδων πολεμιστῶν καὶ ἦν δικὴν γραφίδος ἀπετύπωσαν ἐπὶ τῶν μεμβρανῶν τῆς διπλωματίας τὰ ὁστ' ἐκατοντάδων χιλιάδων ἀμάχων πληθῶν, γερόντων, γυναικῶν, παιδῶν, ἀνέωρα εἰς μόνην τὴν γωνίαν τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου. Ὅχι! ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου ὀλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ἐπέβαλε τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου του, ὅτι ζῇ καὶ ὅτι θὰ ζῇ παρὰ πᾶσαν τὴν διὰ τῆς βίας τῶν ἰσχυρῶν διαίρεσιν του εἰς τμήματα.

Ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ δὲν ἐξεπλάγη μόνον ὁ πεπολιτισμένος κόσμος; ἔνθα μὲν εἰμὶν καὶ αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν γένος. Τὸ μεγαλοῦργημα τοῦ ἥτο τοσοῦτον θαυμάσιον, ὅ ἥλιος τῆς ἐλευθερίας, ὅστις ἐξέπεμψε τὰς ἀκτῖνάς του ὅχι μόνον ἐπὶ τὴν κλασικὴν τῆς Ἑλλάδος γῆν, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσαν ἑλληνικὴν χώραν, ὡς φῶς ἐλπίδων, εἶχε τοσαύτης φωταυγείας ἔντασιν, ὥστε ἐσκότιζε τὸ ὅμμα τοῦ ἀφυπνισθέντος ἔθνους καὶ ἐθάμβου τὴν ἐκ μακροῦ ληθάργου ἀφυπνιζομένην ψυχὴν του καὶ ἐν ᾧ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐξεδήλου τὴν μεγίστην ὀρεξίν νὰ ζῇ, ἡγνός πῶς καὶ πρὸ πάντων ποῦ θὰ ζῇ.

Τετρακοσίων ἐτῶν διακοπὴ τοῦ ἱστορικοῦ του βίου εἶχε φέρει μόνον τὴν λήθην ποῦ ἔζηεν. Ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἡμετέραν τὴν 1821 τρικυμίαν, ἧς τὰ κύματα ἐστεφάνωσαν διὰ τοῦ ἀφροῦ τῆς λύσεως τῆς ἐκδικήσεως πᾶσαν ἀκτὴν τῆς ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου.

Ὁδοιχόνητα παρήλθον ἔτη, ἔτη γαλήνης κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον. Καὶ ἦτο φυσικὴ μετὰ τοιαύτην καταιγίδα ἡ ἐπελθούσα σχετικὴ νηνεμία. Εἶχον ἐκρικυθθῇ δένδρα, εἶχον κατασκαφῇ οἰκίαι, ἐρημωθῇ πόλεις, ὀρηθῇ πεδιάδες, ἐχειρίζετο δὲ τῶν πάντων δημιουργία.

Εἰς ταύτην τὴν δημιουργίαν κατέτριψε τὸν χρόνον τοῦτον τὸ ἑλληνικὸν γένος καὶ ἀλύτρωτον καὶ ἐλεύθερον. Καὶ δὲν ἐπρυτάνευσεν μὲν κατὰ τὴν δημιουργίαν ταύτην ἐν πᾶσι βαθύς λογισμός, ἀλλ' ἐξεδήλωθη σφοδρὸς ζωὴς ἀπαράμιλλον, ἧς τὴν ἀνίστροπον καὶ ἀσταθὴ καὶ εὐμετάβλητον κίνησιν ἀποδειχθεὶς ἀνικάνου τῆς ἐλευθέρας πολιτείας νὰ κανονίσῃ ἀνέλαβε καὶ πάλιν ἡ θαυματουργὸς ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία νὰ ποδηγήσῃ.

Ταύτης τῆς πρωτοβουλίας, τῆς ἐνστίκτου ταύτης φορᾶς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπὶ τὸν τρόπον

τοῦ πάλαι βίου, ἐπὶ τὰς δόους τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ πορείας, τρανώτατα ἔχουμεν δείγματα οὐ μόνον τὴν καταπληκτικὴν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἀπέραντον ἀκτὴν τῆς μικρασιατικῆς χερσονήσου καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ αὐτῆς ἐξάνθησιν ἀκμαίων ἑλληνικῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ τὴν πρόδον τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας καὶ τὴν ὁσημέραι γοργότερον χωροῦσαν σύσφιγξιν πολυλαπλῶν οἰκονομικῶν σχέσεων τῶν δύο μοιρῶν τῆς ἡμετέρας φυλῆς, αἵτινες οἰκοῦσιν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄχθων τοῦ Αἰγαίου.

Ἀρχίζομεν νὰ γινώσκωμεν ἀλλήλους οἱ Ἕλληνες καὶ ἀπὸ τῆς ἀμοιβαίας ταύτης γνωριμίας ὁρμώμενοι νὰ ἀνατρέχωμεν εἰς τὰς κοινὰς πηγὰς τῆς δόξης καὶ τῆς καταπτώσεως, τῶν θριάμβων καὶ τῶν ταλαιπωριῶν καὶ ἀναπολύντες οἱ ἐγεγόμεθα νὰ συσφίγωμεν τὰς κοινὰς φροντίδας περὶ τοῦ οἴου μέλλομεν καὶ οἱοί πρέπει νὰ γίνωμεν.

Τούτων τῶν τάσεων ἐκδήλωσις εἶναι τὸ πρόσφατον ἔργον τοῦ φιλοτίμου Ὁμίλου τῶν ἐκδρομῶν, ὅπερ μετὰ τοσαύτης εὐστοχίας καὶ θερμουργου εὐκρινείας ἔφερον εἰς πέρας αἰσιωτάτων οἱ διοικούντες αὐτὸν καὶ οἱ προταχθέντες ὡς δόηγοι φιλοπάτριδες καὶ σοφοὶ ἄνδρες. Ὅτι ὅχι νὰ πράξωσιν, ἀλλὰ νὰ σκεφθῶσιν δὲν ἡδυνήθησάν ποτε οἱ κωδωνίζοντες τὰ ἀμφιβόλου προελεύσεως κέρματα νεότευκτοι τῶν Ἀθηναίων εὐπατρίδαι καὶ οἱ πολυτάλαντοι πολιτευταὶ οἱ ἔχοντες ὡς ἐπαγγέλμα τὸ δακρύειν καὶ ἀναστενάζειν ὑπὲρ τῶν θεσμῶν τῆς χώρας, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνικοῦ ὅλου, κατ' οὐσίαν ξηροὶ τὴν καρδίαν καὶ χέρσοι τὸν ἐγκέφαλον ὄντες, δαπανῶντες εἰς τὰς καταιοδόους ἐπιδείξεις μιᾶς νυκτὸς πολὺ πλείονα τῶν ὅσα κατέβαλον συλλήδων οἱ ἄκακοι καὶ ἀφελεῖς ἔμποροι καὶ βιομήχανοι τοῦ Πειραιῶς, οἱ πτωχοὶ δικασταὶ καὶ πτωχότεροι διδάσκαλοι καὶ σπουδασταί, ὅπως μεταβῶσι καὶ φέρωσιν ἡμῖν τὸ φῶς τῶν ἐλπίδων ἀπὸ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς τοῦ μαρτυρίου, καὶ φειδευόμενοι καὶ ὀβολὸν ἕνα πρὸς σκοποὺς ὑπερέρους τῆς ἐπιδείξεως τῆς μνησινόητός των, ὅτι πλὴν τούτων οὐδέποτε ἀπετόλμησε νὰ ὑποβοηθήσῃ ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία, τοῦτο συνετέλεσεν βυμλιος ἰδιωτῶν.

Δὲν ἔχομεν οὐτε χρόνον, οὐτε τὸν χώρον τοῦτον κρίνομεν κατάλληλον, ὅπως τιμήσωμεν διὰ θρήνων ἢ ἀγανακτήσεως τὴν ἀστοργίαν τῶν τάξεων ἐκείνων, ἀτίττες ἀξιοῦσι ἐν πρωτοστασίᾳ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, διότι ἡ εὐφροσύνη ἐπὶ τῷ ὅτι καὶ ἀχειραγώγητον τὸ ἔθνος εὐρίσκει μόνον τοῦ τὸν δρόμον εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὑπερτέρα παντὸς ἄλλου συναισθήματος.

Διατρέχοντες χρόνους κρισιμωτάτους μεσοῦς ταλαιπωριῶν καὶ κινδύνων, πλήρεις φόβων ἀορίστων περὶ τοῦ τί τέξεται ἡ ἐπιούσα. Εἰς τὴν πεφοδισμένην ψυχὴν τῶν ἀνησυχούντων ἐκ τῆς ἐπιστήμου ἀθλιότητος ἐθεωρήσαμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν τὴν ἐλπίδα, ἣν φωτεινὴν σκορπίζει περὶ αὐτὸ τὸ ἔθνος διπλωματικώτερον τῶν διπλωματῶν του ἀναδεικνύμενον, αὐθόρμητον προνοοῦν νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ ἐγκαταλειμμένα συμφέροντά του, αὐτόκλητον κινούμενον πρὸς τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ ἐκ παντοίων μερῶν διεκδικουμένου πατρίδος ἄγρου του.

Τοιοῦτον ἔθνος οὐδένα δικαιοῦται νὰ φοβῇται.

Κ Ρ Η Τ Η

Ἡ σχολικὴ κίνησις ἐν Κρήτῃ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν

Δημοσιεύσαντες ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τὴν κατάστασιν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου σκόπιμον κρίνομεν ὡς συμπλήρωμα νὰ παραθέσωμεν καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἐν Κρήτῃ ἐκπαιδεύσεως παραλαβάνοντες τὰ περὶ αὐτῆς ἐκ τῆς ἐγκρίτου τῶν Χανίων συναδέλφου «Πατρίδος», ἥτις ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον κατεχώρισε τὸ ἐπόμενον ἄρθρον:

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1889—1900 συνεστάθησαν 432 σχολεῖα ἀρρένων καὶ 70 θηλέων.

Ἐπειδὴ δὲ τότε δὲν ἐκινήθησαν προσόντα ἀπὸ τοὺς διδασκάλους ἐποποιήθησαν εἰς διδασκαλικὰς ὑπηρεσίας περὶ τοῦς 574 διδασκάλους καὶ 102 διδασκαλίτσας. Διὰ τὰ Χριστ. δημοτικὰ σχολεῖα κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνο μετὰ τῶν μισθοδοσιῶν τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἑδαπανήθησαν 345, 104 δρ. ἐφοίτησαν δὲ εἰς ἅπαντα τὰ δημοτικὰ σχολεῖα 32,834 μαθηταὶ ὧν 23, 336 ἄρρενες καὶ 9,498 μαθήτριαι.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1900—1901 τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἡλαττώθησαν κατὰ 201 καὶ οὕτω συνετρήθησαν μόνον 301 σχολεῖα ὧν τὰ 36 ἡμιμερήσια. Ἐκ τῶν 301 σχολείων 269 ἦσαν ἄρρένων καὶ 32 θηλέων. Ἐφοίτησαν ἐν αὐτοῖς 26075 μαθηταὶ ὧν 20, 766 ἄρρενες καὶ 5,309 μαθήτριαι. Διὰ μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀποτελουμένου ἐκ 575 διδασκάλων καὶ 57 διδασκαλισσῶν ἑδαπανήθησαν 503, 770 δραχ.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1901—1902 συνεστάθησαν 524 δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων δι' ὧν θὰ ἐπληρῶντο ἄριστα πᾶσαι αἱ ἐκπαιδευτικαὶ ἀνάγκαι τῆς νήσου. Ἀλλὰ δι' ἑλλείψιν διδασκάλων λειτουργοῦσι μόνον 376 δημοτικὰ σχολεῖα ὧν τὰ 338 ἀρρένων, 38 θηλέων. Εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα διδάσκουσι 337 διδασκαλοὶ καὶ 61 διδασκαλίτσαι. Φοιτῶσι δὲ ἐν τοῖς χριστ. δημοτικῶν σχολείοις τῆς Νήσου 26,810 μαθηταὶ ὧν 20,857 ἄρρενες καὶ 5,953 μαθήτριαι. Δαπανῶνται ἐν συνόλῳ κατ' ἔτος δι' ἅπαν τὸ ἐν τοῖς δημοτικῶν σχολείοις προσωπικὸν 284,886 δραχ. ἥτοι κατὰ νομοῦ: ἐν τῷ Νομῷ Χανίων 61,151, ἐν τῷ νομῷ Σφακίων 23,218 ἐν τῷ Ρεθύμνῳ 64,730, ἐν τῷ Νομῷ Ἡρακλείου 75,753 καὶ ἐν τῷ Νομῷ Λασιθίου 59,584.

ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Κατὰ τὸ σχολικὸν 1899—1900 συνεστάθησαν δύο γυμνάσια μετὰ συννημένων αὐτοῖς Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ παιδαγωγικῶν τμημάτων, δύο προγυμνάσια καὶ ἐν Ἱεροδιδασκαλείῳ. Εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα ἐφοίτησαν 821 μαθηταὶ, ἐδίδξαν 36 καθηγηταὶ καὶ ἑδαπανήθησαν διὰ μισθοδοσίας τούτων καὶ 16 ἐπιστάτων 100,400 δραχ. Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1900—1901 ἐλειτούργησαν τὰ συσταθέντα κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἐφοίτησαν ἐν αὐτοῖς 1,137 μαθηταὶ, ἐδίδξαν 35 καθηγηταὶ καὶ ἑδαπανήθησαν 103,355 δραχμαί.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1901—1902 διετηρήθησαν δύο γυμνάσια, ἐν ᾧ Χανίαι καὶ ἔτερον ἐν Ἡρακλείῳ, συνεστάθησαν δὲ Ἡμιγυμνάσια ἐν Ρεθύμνῳ καὶ ἔτερον ἐν Νεαπόλει, συνεστάθησαν 4 Ἀνωτέρω παρθεναγωγεῖα, ἀλλ' ἐλειτούργησαν 3, ἐν Χανίοις, Ρεθύμνῳ καὶ Ἡρακλείῳ 21 Ἑλληνικὰ σχολεῖα: 17 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐν ᾧ Χανίοις καὶ ἔτερον ἐν Ἡρακλείῳ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τῶν Γυμνασίων καὶ ἀνὰ ἑν ἐν Ρεθύμνῳ καὶ Νεαπόλει συννημένα μετὰ τῶν Ἡμιγυμνασίων. Τὸ ἐν Ἀγίᾳ Τριάδι Ἱεροδιδασκαλεῖον διετηρήθη, συνεστάθη δὲ καὶ αὐτοτελὲς Διδασκαλεῖον ἐν Ἡρακλείῳ. Εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως διδάσκουσι 73 πρόσωπα, ὧν 26 φιλόλογοι, 4 μαθηματικοί 3 φυσικοί, 11 θεολόγοι, 3 καθηγηταὶ τῆς Γαλλικῆς 2 διδασκαλοὶ τῆς Γυμναστικῆς. 3 διευθυντρίαι Ἀνωτέρων Παρθεναγωγείων δύο καθηγηταὶ τῶν Παιδαγωγικῶν, δύο τῶν τεχνικῶν μαθημάτων τρεῖς παλαιοὶ Ἑλληνοδιδάσκαλοι καὶ 12 νέοι Ἑλληνοδιδάσκαλοι ἀναγνωρισθέντες ὡς τοιοῦτοι δι' ἐξετάσεως.

Εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως φοιτῶσι 2,469 μαθηταὶ ὧν 170 μαθήτριαι. Θὰ δαπανηθῶσι δὲ περὶ τὰς 200,000 δραχμῶν.

Κατὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν σχολείων ἐγένετο πᾶσα ἡ δυνατὴ οἰκονομία ἀνατίθεσις τῆς διδασκαλίας τῶν πλείστων μαθημάτων τοῦ διδασκαλείου, τῶν Ἀνωτέρων Παρθεναγωγείων, καὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἑλληνικῶν σχολείων εἰς τοὺς ἐν τοῖς Γυμνασίοις διωρισμένους καθηγητάς καὶ διορισθέντων ἐν τοῖς Ἑλλ. Σχολείοις τῶν ἐπαρχιῶν πτυχιούχων ἑλληνοδιδασκάλων ὧν ἡ συντήρησις ἀπαιτεῖ τὸ ἡμῖς τῆς δαπάνης ἢ θὰ ἀπῆται ὁ διορισμὸς φιλολόγων.

ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1899—1900 συνεστάθησαν 21 δημοτ. σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων ἐν οἷς ἐδίδξαν 45 διδασκαλοὶ καὶ 24 διδασκαλίτσαι καὶ ἐφοίτησαν 2,343 μαθηταὶ ὧν 785 μαθήτριαι. ἑδαπανήθησαν δὲ 43,070 δραχ.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1900—1901 συνεστάθησαν 15 σχολεῖα Μουσουλμ., ἐν οἷς ἐδίδξαν 37 διδασκαλοὶ καὶ 19 διδασκαλίτσαι ἐφοίτησαν 1891 μαθηταὶ καὶ ἑδαπανήθησαν 51,720 δραχ.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1901—1902 συνεστάθησαν 25 Μουσουλμανικὰ σχολεῖα ἀλλὰ δι' ἑλλείψιν διδασκάλων λειτουργοῦσι μόνον 14 ἐν οἷς φοιτῶσι 2,053 μαθηταὶ, ὑπηρετοῦσι 33 διδασκαλοὶ Γ. Γέγλης.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροῖδην, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

καὶ 20 διδασκαλίτσαι καὶ δαπανῶνται 51,560 δραχμαί.

Γενικῶς δι' ἅπαντα τὰ σχολεῖα κατὰ τὸ 1899—1900 ἑδαπανήθησαν 507,774 δραχμ. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ἐπιθεωρητῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1900—1901 478,885 καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1901—1902 ἐνῷ αἱ δαπάναι τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπελογισθῶσαν εἰς 864,570 δραχμὰς διὰ τῶν γενομένων οἰκονομῶν θὰ δαπανηθῶσι μόνον 556,720 ἥτοι κατὰ 307,850 θὰ δαπανηθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν ὑπολογισθέντων.

Ἄλλαι ἐκ Κρήτης εἰδήσεις

Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ λήγοντος μηνὸς Ἀπριλίου ἤρξατο λειτουργῶν ἐν τῇ μεγαλονήσῳ εὐεργετικῶτατος θεσμός, ὁ τῶν ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων. Ὁργανωτὴς καὶ τούτου τοῦ λαμπροῦ θεσμοῦ ἐγένετο ὁ ἀκάματος ὀργανωτὴς τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγράφων κ. Κωνστ. Μαρῖνος, οὗ ἡ εἰς τὴν Κρήτην καθόδος ἀνεξάλειπτα θὰ ἀφήσῃ ἰχνη ἐπαφελιστάτης ἐκπολιτιστικῆς δράσεως. Οὐδ' εἶναι ἄλλως οἰκονομικὸν μέτρον τὸ σύστημα τοῦτο, μέλλον νὰ προαγάγῃ τὴν ἰδιωτικὴν εὐημερίαν, ἀλλὰ μείζονα ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν τὰ ἥθηκα τοῦ πράγματος πλεονεκτήματα, διότι ἡ τοῦ οἰκονομῶν καὶ ἀποταμιεύειν ἐξίς εἶναι γνώρισμα κατ' ἐξοχὴν λαῶν ἐξημερωμένων, οὓς τὸ συναίσθημα τῆς ἀτομικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀξιοπροετίρας ὡθεῖ εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀποταμιεύσεως ὡς ἐκασφαλίζον τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀκρίβειαν περὶ τὸ συναλλάττεσθαι. Ἀπὸ λαῶν δὲ, εἰς οὓς ἡ ἐννοία τῆς πίστεως τῶν συμβολαίων ἀποτελεῖ ἐνδείλγη μέρμυαν, τὰ πάντα δύναται νὰ περιμένῃ, καὶ τὴν μέριμναν ταύτην μετ' ἐξέχου ἐπιτυχίας εἰργάσθῃ, ὅπως ἐμβάλῃ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Κρητῶν ὁ κ. Κωνστ. Μαρῖνος, ἐφ' ᾧ δύναται νὰ καυχῶται ἡ ἐξοπιστεῖλασα αὐτὸν μήτηρ Ἑλλάς εἰς τὴν γλυκίαν θυγατέρα της, τὴν Κρήτην. Ἡ Α. Β. Ὑψ. ὁ ὑπάτος Ἀρμοστής, ὅπως ἐνθαρρύνῃ τὰς εὐγενεῖς ταύτας προσπάθειάς πρῶτος ἐπέσπευσε νὰ καταθέσῃ 500 δραχμὰς. Τοσαύτη δὲ ὑπῆρξεν ἡ κίνησις τῶν ταμιευτηρίων, ὥστε κατὰ τὸ πρῶτον μόνον δεκαήμερον τοῦ Ἀπριλίου κατετέθησαν ἐν τοῖς ταμιευτηρίοις ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Κρήτης περὶ τὰς ἐπτάκις χιλιάς δραχμὰς.

Ἐδημοσιεύθη ἐν ἰδιαίτερῳ τεύχει τὸ Δ' δελτίον τῆς στατιστικῆς τῆς κινήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Κρήτης ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1901.

Κατὰ τὸ δελτίον τοῦτο ἡ ὀλικὴ ἀξία τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ μῆνας ἔχει ὡς ἀκολουθῶν:

Ἰανουάριος	Δρ. 998,400
Φεβρουάριος	» 866,132
Μάρτιος	» 1,476,975
Ἀπρίλιος	» 1,010,839
Μάιος	» 1,308,358
Ἰούνιος	» 922,824
Ἰούλιος	» 941,145
Αὐγουστος	» 1,179,492
Σεπτέμβριος	» 1,388,907 10,093,072

Ἦτοι ἐν συνόλῳ ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τὸ ἐννεμήνηνον τοῦτο διάστημα ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10,093,072.

Ἡ δὲ ἐξαγωγὴ ἐν συνόλῳ ἀνῆλθε κατὰ τὸ ἐννεμήνηνον τοῦτο διάστημα εἰς δρ. 5,584,821.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ

ΕΙΣ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΝ

Ἐξῆς ἑθνικὴν ἰδέαν ἔσχεν ὁ Ὁμίλος Ἐκδρομῶν ἐπιχειρήσας κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάχα ἐκδρομὴν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ Κύπρον. Ἡ δ' ἐπιτυχία αὐτῆς ὑπῆρξεν ἐφ' ἑαυτῷ πρὸς τὴν ἐπιβολήν. Περὶ τοῦς 140 ὑπῆρξαν οἱ συμμετασχόντες αὐτῆς ἐκ πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, δικασταί, ἱατροί, δικηγόροι, ἔμποροι, βιομήχανοι. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἀρτίστης διατάξεως τῶν κατὰ τὴν ἐκδρομὴν ἐπευελήθησαν ὁ κ. Ἀναστ. Βάρβογλης, ἐφόρος τῶν ἐκδρομῶν τοῦ Ὁμίλου, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Κ. Παππάς καὶ ὁ ἐκ τῶν ἐταίρων κ. Ματθ. Ματθαίου-Πούλος, πλοίαρχος τοῦ Βασιλ. Ναυτικοῦ, ἐπερ τις καὶ ἄλλος γινώσκων τὰ κατὰ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἅτε καὶ πέρυσι συμμετασχόντων τοῦ ἐξ Ἰσπανίας πλοῦ τῶν «Φαέρων». Τὰ δὲ καθήκοντα τῶν ἀναγκαίων κατὰ τοιαύτας ἐκδρομὰς διδασκαλικῶν προσφρονήσεων καὶ ἀντιφωνήσεων ἀνέλαβον πλὴν τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπ. Λαμπροῦ, ἐπιτίμου προέδρου τοῦ Ὁμίλου, ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἰγνάτιος Μοσχάκης, ὁ γυμνασιάρχης Πειραιῶς κ. Ἰάκ. Δραγατζίος καὶ ὁ γυμνασιακὸς καθηγητὴς κ. Γ. Γέγλης.

εν τινουσὶ πόλει
 α λληθῶς
 οἷας
 τῆς ὁποίας
 ιαντιοταρι-
 δὲν ὑπάρ-
 περιουσι
 ρεῖς τῶν
 ἄπομον
 Ἄκουσας
 ζῆτε ὑπὸ
 διαταγὴν
 ἰν ἀτυχῶν
 ὁστών, διὰ
 ἰδικῶν ἀλύ-
 ὁσιαν, τέσ-
 κς δύο συ-
 ὶν ἴσων
 γαθότητι. x
 κι ἀπρο-
 ηρησι, ὅπου
 διναί! . . .
 ἰν οὐ
 Κό-
 τρωμένων
 ν Τουρκί-
 θινῇ, μέγ-
 ῆσαι τοῦ
 ῆς γκαίς
 ἰσων τῆς
 ἰπυρίων
 παρασημα-
 Οικουμην-
 ὶσων τοῦ
 ἰ ἥσαν τὸ
 ῆς ζωῆς τῆς
 ἰσίου, κό-
 ἰς μοι φαί-
 ὶων τῶν
 ἰκουμηνικοῦ
 καὶ συνετή
 ἀναβάσει τὸ
 ἰς τοῦ ἐν
 κῆς τῆς
 ἀντιστοι-
 κι λαοπο-
 ἰ δι ὑπέρ-
 ὶν δι ὅτι
 ὶν ολιγομέ-
 ἰμαζου-
 ὶν ορσαν τοὺς
 ῆς ῆς
 ῆς
 ῆς ἡμῶν
 ἰ ἀρπάζων
 δι σκοπῶν,
 ἰστορίας

[illegible]

όταν ταῦτα συμβαίνωσιν, ὑπηρετοῦσιν ἡ ὑπαρξίς Πατρίρχου καὶ Ἑλλήνων πρεσβευτοῦ; Ἦτοι, πρὸς Θεοῦ! καὶ ποῦς ἡκούσθη νὰ ρίπωνται εἰς τὸ κύτος τοῦ πλοίου ὡς ἐπικινδυνώτατοι κακοῦργοι γυμναὶ καὶ νήστες γυναῖκες καὶ παῖδια;

Εὐχαί, κύριε συντάκτα, ὅπως νύξῃ τὸ μέγεθος τοῦ προσφιλεστάτου «Ἀγώνος», οὕτω νὰ καταυθύνῃ καὶ ἡ δύναμις τῆς φωνῆς τοῦ γράφοντος αὐτὸν καὶ ἀκουσθῇ παρ' ἐκείνων, ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία τοῦ πολυπαθεστάτου ἡμῶν Γένους.

Γ. Γ. Καθ' ἣν στιγμήν κλείω τὴν ἐπιστολήν μου μακθῶν ἀξιοπίστως, ὅτι ὁ ἡμέτερος πρεσβευτὴς ἐνεργεῖ δραστηρίως ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων πλασμάτων. Εἴθε νὰ στεφθῶν ὑπὸ ἐπιτυχίας αἱ προσπάθειαι τοῦ εὐγενοῦς τῆς ἐλευθέρου Μητρὸς ἀντιπροσώπου. Φοβούμαι ὅμως μὴ εἶναι πλέον ἀργά.

ΗΠΕΡΩΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ταραχαὶ ἐν Γιάκοβη. Τὸ ζήτημα τῆς πυρπολήσεως τῶν ἐν Σκόδρᾳ ναῶν. Ἐπεισώδια ἐπὶ τῇ ἀφίξει αὐστριακοῦ στόλου ἐν Δυρραχίῳ. Σύλληψις ἐπιφανοῦς βέη ἐν Προμετῇ. Αὐθαίρεσιαι τοῦ μουτσαρίφου Πρεβέζης. Ληστεία ἐν τῇ πόλει Δελβίνου. Συνέπειαι τῆς ἐν Φιλιάταις συμπλοκῆς.

Ἐν Κερκύρᾳ 20 Ἀπριλίου 1902.

Ἐν τῇ ἀλβανικῇ πόλει Γιάκοβᾳ ὁ καμακάρης διέταξε τοὺς εἰσπράκτορας τῶν φόρων, ὅπως μεταβιόντες εἰς τὰ περὶ χωρὰ, πάσης φύσεως προβάσιον εἰς τὰς καὶ νόμον εἰσπράξεις, τὸ γεγονός ὅμως τοῦτο ἦρκεν ὥστε ἀλλοτρίως προκαλέσθαι ἐξέγερσιν μεταξὺ τῶν ἀγροτῶν οἵτινες ἤπειλον νὰ εἰσβάλωσι σύσσωμοι εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως. Ἐδέχθη οὕτω νὰ ματαιωθῇ ἡ εἰσπραξίς τῶν φόρων μετ' ὅ ἡ τάξις φαίνεται ἀποκατασταῖσα. Ἀφίκοντο ἐν Σκόδρᾳ τὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς αὐτοῦ φρουρᾶς ἀναμενόμενα τέσσαρα τάγματα, ἅτινα κατενεμήθησαν καθ' ὅλον τὸν νομόν. Ἐν τούτοις αἱ καθολικαὶ Ἀλβανίαι, ἀναμένονσαι ἀνοπομόνας τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀρχῶν διὰ τὸ ζήτημα τῆς πυρπολήσεως τῶν ναῶν, ἀπειλοῦντες ἀντεκδικήσεως ἐν περιπτώσει μὴ ἱκανοποιητικῆς δι' αὐτοὺς λύσεως. Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγγράφομεν οἱ τοιοῦτοι καθολικοὶ διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ ἐν Σκόδρᾳ γενικοῦ προξένου τῆς Αὐστρίας.

Ἀφίκετο ἐν τῇ λιμένι Δυρραχίου, προερχομένη ἐξ Αἰλῶνος, ἡ περὶ τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ ἀναποκρίσει ἐγγράφομεν αὐστριακὴ μοῖρα. Τὰ αὐτὰ καὶ χεῖρα εἰς ἐπιστάσει διεδραματίσθησαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐξόδου τῶν ἀγνημάτων. Ὅμως ναυτῶν ἐπετεθῇ μετ' ἡμῶν σερμπορεπῶν διαβέβαιον κατὰ τῆς σύζυγος τοῦ δημάρχου Δυρραχίου. Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς τοιαύτης ἀποπειρᾶς διάφοροι Ὀθωμανοὶ πρόκριτοι, ὀπλισθέντες, κατεδίωξαν τοὺς ναύτας, οἵτινες κατέφυγον ἐν τῇ αὐστριακῇ προξενίᾳ ἐνθα καὶ ἐκρούθησαν. Αἱ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς τὰς συνήεις παραστάσεις, οἱ δὲ ναῦται ἐπεβίβασθησαν ἀπὸ καπὸς, ὁδηγηθέντες αὐτοὺς εἰς τὰ πλοῖα, ἐν ποικιλοχρημένῳ ὥρᾳ τῆς νυκτός. Προκειμένου νὰ καλλιεργηθῶσι παραπλησίον οἱ σχέσεις αὐστριακῶν συμπαθῶν, εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ μὴ ἀφίστην ἡμῶν τῆς Ἀλβανίας καὶ Ἡπείρου ἀνεπίσκειτον ἡ αὐστριακὴ μοῖρα!

Ἀγγέλλεται ἡμῖν ἐκ Προμετῆς ὅτι, ὑποπέσας εἰς τὴν δυσμένειαν τῆς Πύλης, συνελθόντες, συνεπεία αὐτοκρατορικοῦ ἰσράδ ὅ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν τῆς Κλεισούρας βέηδων Μουχαρέμ, καταδωκόμενος ὡς ὑποκινητὴς ἐξεγέρσεων κατὰ τῶν καθεστώτων. Ἡ τοιαύτη σύλληψις ἀποβάνει δυσεξήγητος καθ' ὅσον ὁ Μουχαρέμ, εἰς ἀρίστης διατελῶν σχέσεις μετὰ τοῦ βαλῆ Ἰωαννίνων, ἦτο ὁ μόνος σχεδὸν κεκρυμμένος πόλεμος τοῦ ἐξεγερθέντος Μαλῆ.

Ἐνεργηθεὶς ἐν Πρεβέζῃ δημαρχικῶν ἐκλογῶν, ἐπλειψήσαν χριστιανοί, ἐν τούτοις ὅμως ὁ μουτσαρίφης Περτέφ ἐτοιμάζεται νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐν τῇ δημαρχίᾳ ἀξιώματι ὀθωμανόν μισοφρονησαντα, τοῦ ὅπερ, πραγματοποιοῦμενον πρωτοφανὴ ὅτι ἀπέτελε αὐθαίρεσιαν, τῶν ἐν Πρεβέζῃ δημάρχων διατελεσάντων αἰετοῦ χριστιανῶν.

Ἐν Δελβίνῳ ἐληστεύθη ὑπ' ἀγνώτων κακοποιῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸ πέρασ τῆς θείας λειτουργίας καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐξήρχετο τῆς ἐκκλησίας, ὁ Ἰωάννης Παπαδημητρίου, παρ' οὗ ἀφαιρεθῶσαν 67 γρόσια, τὸ ἐπανωφόριον καὶ τινὰ τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ! Μάτην οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, ἰδίως οἱ μὲλλον τῶν λοιπῶν ὑποφέροντες χριστιανοί, ἐξήτησαν ἐπανεπιληψίαν τὴν ἀπομάχρυνσιν τοῦ ναυτοῦ καὶ φαρμακοῦ καμικαχίμ.

Κατόπιν τῆς ἐν Φιλιάταις γενομένης συμπλοκῆς, μετὰ τὴν ἀρχὴν καὶ πολὺν καὶ μετὰ τὰς διεσπασθείσας ἀνακρίσεις ἡ Ὑψηλὴ Πύλη νύδωκε νὰ ἀντικαταστήσῃ πάντας τοὺς ἐκεῖ ὑπαλλήλους στρατιωτικούς καὶ πολιτικούς μέχρι τοῦ τελευταίου ζαπέτι. Ὁ τραυματισθὲς Σαχὴ βέης ἀνεκλήθη εἰς Κων/πολιν. Ἐκ δὲ τῶν συλληφθέντων ὑποδίκων, 36 μὲν ἀνήχθησαν δέσμιον εἰς Ἰωάννιν, ὑπὸ συνοδείαν ὀλοκλήρου λόχου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπεφυλακίσθησαν.

Α. Δ. Γ.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ Διάδοχος ἐξακολουθεῖ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις στρατιωτικῶν φρουρῶν. Μετὰ τὰς φρουρὰς Ναυπλίου καὶ Καλαμῶν ἐπεθεώρησε τὴν τὴν Πατρῶν, ἥδη δὲ εὐρίσκειται ἐν Χαλκίδι καὶ ἐκεῖθεν μεταβήσεται εἰς Θεσσαλίαν.

Ὁ ΔΗΜΑΡΧΟΣ τῆς προοδευτικῆς πόλεως τοῦ Αἰγίου διαπραγματεύεται μετὰ ἀντιπροσώπου ἐξ ἑταιρείας τὴν συνολογίαν συμβάσεως πρὸς ἐγκατάστασιν ηλεκτρικοῦ φωτὸς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α. Β. Γ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος ἀποστέλλεται, ὅπως ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα Γεώργιον κατὰ τὴν στέψιν τοῦ νεοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου, ἐδμοσιεύθη τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἔχον οὕτω: «Εὐδοκίαντες ἀποστέλλομεν εἰς Τ. Ὁσπανίαν δι' ἐκτακτοῦ ἀποστολῆν τὴν Α. Β. Γ. Ὁσπανίαν τὸν βασιλοῦ Νικόλαον, ἀντισυνταγματάρχον τοῦ πυροβολικοῦ. Ὁ πρίγκηψ ἀπῆλθε τὴν Κυριακὴν τοῦ Ὁσμᾶ κατευθυνόμενος εἰς Παρίσιον, ὅθεν παραλαμβάνων τὸν αὐτόθι πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Ἀγγιγιάννην, ὅστις μέλλει κατὰ τὴν στέψιν ταύτην νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, θὰ κατευθυνθῇ εἰς Μαδρίτην.

ΤΗΝ παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀπῆλθεν εἰς Χανιά συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τῆς βασιλίσσης ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, ὅπως παραστή εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐπέτειος ἐορτῆς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Κατὰ τὰ ἐκ Κρήτης τηλεγραφήματα ἡ ἐπέτειος αὕτη ἐορτάσθη μετ' ἐκτακτοῦ μεγαλοπρεπείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ, μεριζομένου μεταξὺ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ, πρὸς δὲ ἀπειρὰ ἦσαν τὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα. Πάντες σχεδὸν οἱ δῆμοι τῆς Κρήτης τηλεγραφικῶς συνεχώρησαν τὸν βασιλέα Γεώργιον, ὡς κατακλείς δὲ τὸν τηλεγραφημάτων τούτων ἐφέρετο ἡ φράσις «Ζήτω ἡ Ἑνωσίς!»

ΔΙΕΤΘΥΝΤΗΣ τοῦ σχολείου τῶν βιομηχανῶν τεχνῶν (Πολυτεχνεῖον) διορίσθη ὁ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Παιδείᾳ καθηγητὴς τῆς ὀρυκτολογίας καὶ γεωλογίας κ. Κωνστ. Μητσόπουλος.

ΗΡΞΑΝΤΟ ὑποβάλλουσαι τὸ Ἱπουργεῖον τῆς Παιδείας τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν αἱ ἐπὶ τῆς γυμνασιακῆς τῶν σχολείων τοῦ Κράτους ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαί. Καθ' ὅ ἡδυνήθησαν νὰ μάθωμεν τὸ πόρισμα τῶν πλείστον αὐτῶν εἶναι, ὅτι τὸ σχολεῖον τοῦτο μάθημα ἐδιδάχθη καὶ ἐφέτος μετ' ἐπιμελείας.

ΠΡΟΣ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀγγελλέθη, ὅτι ἐντὸς ἀγροῦ παρὰ τὸ Ἀργεῖον ἀνευρέθησαν πολλὰ ἀρχαῖα ἀντικείμενα, μεταξὺ δὲ τούτων καὶ χρυσὰ κοσμημένα.

ΤΗΝ Δευτέραν τὸ ἐσπέρας ἐπέστρεψεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἀλ. Ζαΐμης ἐκ τῆς μέχρι Τριπόλεως καὶ Σπάρτης ὀλιγοήμερου αὐτοῦ ἐκδρομῆς, ἐξ ἧς ἀρίστα ἀπεκρίθη ἐντυπώσεις ἐκ τῶν δύο ἐκείνων πελοποννησιακῶν πόλεων. Οἱ κάτοικοι ἀπανταχοῦ ὑπεδέχθησαν μετ' εὐλαβείας καὶ ἐκτιμήσεως τὸν κ. Πρωθυπουργόν διανοηθέντες οὕτω τὸν γενικὸν τῆς χώρας πόθον τοῦ νὰ ἴδῃ ἐαυτὸν κυβερνωμένον ὑπ' ἀνδρῶν χρηστῶν, ποιοῦντων ἐλκρινῶς ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ἀποδοῦναι ἐργασίαν ὑπὲρ τῆς ποικίλης αὐτῆς παραγωγῆς. Διότι κατ' ἀλήθειαν πρὸς ἅπλην ἀναψυχὴν μόνον δὲν ἐπέχρησεν τὴν ἐκδρομὴν ταύτην ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀλλὰ καὶ πρὸς μελέτην τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, οἷας πολλὰς ἀντελήφθη καὶ πολλὰν ὑπεσχέθη τὴν διόρθωσιν.

ΑΤΥΧΕΣΤΑΤΗ ὑπῆρξεν ἡ ἐκλογὴ τῆς 29ης Μαΐου ὡς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ καὶ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐταγμένης ἐπὶ τούτοις κεντρικῆς ἐν Ζακύνθῳ ἐπιτροπῆς. Ὁ ἐορτασμός οὗτος ἐπεβλήθη χάριν τῆς μνήμης τοῦ ἀθανάτου φάλλου τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, ἀλλ' εἰς ἀκουσίαν βλάβην ἀσέβειαν φέρε ὁ ἐξ ἀμαθείας προσδιορισμός τῶν ἐορτῶν τούτων εἰς τὴν ἡμέραν, ἥτις ὑπομνηστικὴ εἰς τὸ πανελλήνιον τοῦ δεινότερον τῶν μαρτυρίων. Ἡ 29 Μαΐου εἶναι ἡ μεγάλη παρασκευὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τοιαύτη ὀφείλει νὰ μένῃ μέχρις οὗ τὸ ὑπὸ τοῦ Σολωμοῦ ὑμνηθὲν ἔργον τῶν ἀθανάτων ἡρώων τοῦ 21 ἀρχῇ εἰς τὴν ὀλοκαυτὸν συμπληρωσιν, μολοντοὶ καὶ τότε ἀκόμη ἡ ἡμέρα αὕτη διὰ τὸν πενηνταετῶν ἀγαυοῦ τῆς οὐραίας εἰς αἶνὰ νὰ φέρῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπὶ νύκτιν τῶν διαπραχθέντων ἀμαρτημάτων, ὅπως ὑπόσκη τὸ γένος οἷα ὑπέσκη δεινὰ. Ἀλλὰ τοιαύται ἡμέραι διὰ τὰ ἔθνη τὰ γινώσκοντα ὅποια ὑπῆρξαν, τὰ μὴ λημονοῦντα τὰ παθήματα τῆς χθὲς, σβέννυνται ἀπὸ τοῦ καταλόγου τῶν ἐορτῶν, τῶν εὐαχίων, τῶν πανηγύρεων. Ὁ προσδιορισμός τῆς ἡμέρας ταύτης ἀποτελεῖ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ οἱ κτλ. ἀντίφασιν πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἔργον ἄλλης ἐπιτροπῆς, τῆς συλλεγομένης ἐράνου πρὸς ἀνέγερσιν τῆς μαρμαρίνης εἰκόνης ἐκείνου, ὅστις συγκροτοῖ ἐν τοῖς παθήματι αὐτοῦ τὰ μαρτύρια, ἀλλὰ καὶ τοὺς πόθους ὀλοκλήρου τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Τὸν ἀειμνήστον βασιλέα ἡμῶν Κωνσταντίνον τὸν Παλαιολόγον λέγομεν.

ΠΡΕΤΕΡΛΩΣ ἐξακολουθοῦσιν αἱ πρὸς κατασκευὴν τοῦ στίβου καὶ τῆς ἐξέδρας ἐργασίαι διὰ τὰς προσεχεῖς ἱπποδρομίας τῆς Φιλικῆς Κοινότητος παρὰ τὸν γραφικὸν Ποδονόφτην. Ἡδὲ ἐπερατώθη ὁ στίβος, ὅστις εἶναι παμμέγιστος, πλησιάζει δὲ καὶ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ἐξέδρας. Ἡ ἐξέδρα θὰ εἶναι ἀληθὲς στάδιον, θὰ περιλαμβάνῃ 10,000 θεατῶν καὶ θὰ χωρίζεται εἰς τρία τμήματα, ὃν τὸ μὲν κεντρικὸν θὰ περιλαμβάνῃ τοὺς θεατὰς τοῦ ζυγιστηρίου, ἥτοι τῆς Α' θέσεως, τὰ δὲ πλευρικὰ τοὺς θεατὰς τῆς ἐξέδρας, ἥτοι τῆς Β' θέσεως.

ΑΙΣΙΩΤΑΤΗ καθόλου εἶναι ἡ παρατηρομένη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας κίνησις τῶν διαφόρων ἐν Ἑλλάδι σωματείων. Ἀπανταχῶς ἐκδομαὶ διοργανοῦνται καὶ γυμναστικά καὶ πανηγυρικά σωματεια, πλὴν δὲ τοῦ πρακτικοῦ καὶ ὀφειλωμένου σκοποῦ, ὃν ἔχουσι τὰ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ταξίδια ταῦτα, φέρονται εἰς ἐπικουρίαν τοὺς κατοικοῦντας τὰς διαφόρους αὐτῆς τμημάτων καὶ γινώσκοντα εἰς αὐτοὺς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα, ἡ ἐξ αὐτῶν ἡθικὴ ὠφέλεια ἀποδίδεται εἰς μέζον διὰ τῆς συναδελφώσεως τῶν διαφόρων μελῶν τῶν σωματείων πρὸς ἄλληλα καὶ διὰ τῆς συνεισώσεως τῶν κοινῶν αὐτῶν προσπαθειῶν πρὸς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ τέμα, τοῦ ὅπερ παρασκευάζει τὸ θανματοποιοῦν ἐκείνο τοῦ συνεισφορῶν πνεύμα τῆς πειθαρχίας, πρὸς δὲ αὐτῶς δὲν ἐμμεδῶ τοσοῦτον ἐξοικειωμένοι οἱ Ἕλληνες. Ἐκδηλώσεις εὐνοϊκῶς ἐκτελεσθέντες τοῦτο εἶναι ἡ τῇ 21 τοῦ Ἰστανίου ἐγκαινισθεῖσα λαμπρὴ ἐν Πάτραις ἐκδήσις ἀνθῶν, ἀποτελεσμένη αὐτῶν εἶναι ἡ σήμερον ἀρχομένη ἐν τῇ αἰσθητικῇ τοῦ Παρνασσοῦ κατ' ἀπόφασιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ κ. Π. Θ. Ζαΐμη προεδουμένης ἀνθοκομικῆς ἐπιτροπῆς ἐκδῆσις τῶν ῥόδων καὶ τῆς ἀνθοδοτικῆς. Τὴν ἐπιφανέστατην δ' ἀναμνηστικὴν ἐν τῇ κινήσει ταύτῃ θέσιν κατέχει ἡ ἐν Χαλκίδι διοργανωθείσα ἐκδήσις ἔργων τῆς γυναικείας βιοτεχνίας, ἥς τὴν ἐννοεῖν ἐκίνησεν ἐν μεγαλοπρεπείᾳ καὶ λαμπρότητι αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς, συμπαρασταμένων καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἡ ἐκδήσις αὕτη μετὰ τὴν ἐν Ἀργεῖῳ εἶναι ἡ δευτέρα, δικαίως δ' ἐπαινεσθεῖσα γενεαὶς, διότι τὰ ἐν αὐτῇ ἐκθέματα προέρχονται ἐκ πάσης ἑλληνικῆς γῆς, ἐλευθερίας καὶ ἀνυποτάκτου, συντηρήθησαν δ' ἐν Χαλκίδι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν ἐλλήνων τῆς Σμύρνης, τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ἀλεξανδρείας, ἵνα εἰς τὰ ἐπιφανέστατα ἑλληνικὰ κέντρα περιρροῦσθαι. Ἐξήκοντα πέντε ἐν ὅλῃ πόλει τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος καὶ τεσσαράκοντα τῆς ἀνυποτάκτου μετέσχον τῆς ἐκθέσεως. Ἡ ταπητογραφία, ἡ περικτινὴ, ἡ ζωγραφικὴ, ἡ πυρογραφία καὶ ἡ πλαστικὴ ἀντιπροσωπεύθησαν δι' ἔργων τέχνης λεπτοτάτης ἐν τῇ ὑπὸ πᾶσαν ἐποπὴν ἐπιτηδεύεται ὀργανωθείσῃ ταύτῃ ἐκδήσει.

ΤΑΣ ΔΑΜΠΡΑΣ τῆς Χαλκίδος ἐορτὴς διέταραξέ πως τὸ δυσάρεστον ἐπεισόδιον τῆς προσαράξεως τῆς θαλαμηγῆς «Ἀμφιτρίτης», ἐφ' ἧς ἐπιβαίνουσα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια μεταβίβει ἐν Χαλκίδι. Ἡ προσαράξις ἐγένετο εἰς τὴν θέσιν Βαθὺν παρὰ τὸ στίμιον τὸ φέρον εἰς τὸν νότιον τῆς Χαλκίδος λιμένα, παρὰ πᾶσας δὲ τὰς προσπαθείας τῶν ἐπὶ τούτῳ προσδραμόντων ἀποστολῶν δὲν κατορθώθη ἡ μετὰ διημέρους μόχθους πολλῶν ὁμοῦ ἀποστολῶν ἡ ἀνέλιξις τῆς θαλαμηγῆς καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν ἄλλων τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας μελῶν ἤναγκάσθη ν' ἀποβιβασθῇ ἐν Χαλκίδι ἐπὶ ἀματόν. Ἐξελθόντα εἰς τὴν ξηρὴν προσεφάδισαν τὸν βασιλέα ὁ δῆμαρχος Χαλκίδος κ. Ἀσμπέσης οὕτω: «Ἡ Χαλκίς μετ' ἀγαλλίας εὐδοχεῖται ἐν τῇ Γυμνασίᾳ Μεγαλειότητάς, πανδοχῆς ἐκδηλοῦσα τὴν πρὸς αὐτὴν σεβασμὸν τῆς καὶ τὴν εἰς τὸν Βασιλικὸν Ἱερὸν Ὀίκον ἀφοσίωσιν τῆς Διοργανώσεως δὲ τὰ εὐλαβῇ αἰσθητικὰ τῶν συνδημοτῶν μου, παρακαλῶ τὴν Γυμνασίαν Μεγαλειότητάς ἵνα εὐδοκήσῃ καὶ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκφράσιν τῆς βαθύτατης ἐνθυμούσεως ἡμῶν ἐπὶ τῇ εὐμενείᾳ ἀποδοχῇ τῆς προσκλήσεως τοῦ δήμου Χαλκιδέων, ὅπως μετὰ τῆς Β. Οἰκογενείας τιμῇ τὰ ἐγκαῖνα τῆς Β' Πανελληνίου Ἐκθέσεως γυναικείας βιοτεχνίας, νέον οὕτω παρέχουσα δαῖμα τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος ἐνδιαφερόντος ἐν παντὶ ζητηματι ἐπὶ τῷ κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν προόδου.

Ἀπαντες, Μεγαλειότητε, δέομεθα πρὸς τὸν Ἱερὸν, ὅπως πάντοτε σκεπῇ καὶ διαφυλάτῃ τὴν Γ. Μ. ὡς καὶ σέβασαν τὴν Βασίλ. Οἰκογένειαν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς φήμης πατρίδος.

— Βίτω ὁ Βασιλεὺς!
— Ζήτω ἡ Βασιλίσσα!
— Ζήτω ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια.

Ζητοῦμεθα καὶ φρονητικῶς ἐκλήσαντες τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ ὁμιροῦ, τέλος δὲ ἐπελθούσης ἡσυχίας ὁ Βασιλεὺς ἀνταποκρίθη οὕτω: «Ἐθαύμαζα τὸν εὐγενὲς λαὸν τῆς Χαλκίδος διὰ τὴν ἐνθερμὴν ταύτην ἐποδοχὴν, μετ' ἧς με ἐδεξάμην. Δέχομαι εὐχαρίστως τὰς ἐλλογιμὰς ταύτας ἐκδηλώσεις τῶν αἰσθητικῶν σας, καὶ διατελοῦσαν συγκινητικῶν ἐν τῇ ἀγνῇ ἀφοσίωσιν τῆς ὁποίας τρέφετε πρὸς ἐμὲ. Ἔστε βέβαιον, ὅτι τὰ δαίγματα αὐτὰ τῆς ἀγάπης σας ἀντιχρῶν ζωῆς εἰς τὰ μῦθα τῆς καρδίας μου.

— Ζήτω ὁ ἔθνος.
Μετὰ τούτῳ ἐτελέσθη ὁλόκληρον ἐν τῇ Μητροπόλει ἐν σφοδρῇ ἀπόσει πλήθος ἐκ τῶν λαοῦ τῆς Εὐβοίας καὶ τῶν πολυαριθμῶν ἐξ ἄλλων πόλεων ἐπισκεπτῶν τῆς ἐκθέσεως, μετὰ μεσημβρίαν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκίνησε τὴν ἐναρξὴν τῆς ἐκδίδεως. Περιελθὼν εἰς τὰ διάφορα αὐτῆς διαμερίσματα ἐθαύμασε τὰς ἐκτελεσθείσας ἐν τῇ γυναικείᾳ βιοτεχνίᾳ θαυμαστάς προόδους, ἀνερχομένης δὲ θερμῶς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν κυριῶν, αἵτινες διοργανώσαν τὴν ἐκδήσιν. Πάμπολλα εἶναι τὰ βραβεύματα ἔργα ὑπὸ τῆς ἐλλανόδοκου ἐπιτροπῆς, ἥς πρόεδρος εἶναι ἡ κόμησσα Ριγκοῦ, ἡ ἐν παντὶ ἀγαθὴ τοῦ τόπου παρούσα καὶ μετὰ πατριωτικῆς φιλοστοργίας ἐργασομένη ὑπὲρ τῆς προόδου αὐτοῦ.

Ταῦτα ἐν συντόμῳ τὰ κατὰ τὴν ἐν Χαλκίδι ἐκθεσιν, ἐφ' ἧς θερμότατα δικαιῶνται συγχαρητήρια πᾶσαι αἱ ἀξιότιμοι κυρίαί, ὅσαι ἐπρωτοστάτησαν εἰς τὸ ἐξημερωτικὸν καὶ προοδευτικώτατον τοῦτο ἔργον.

Ὁ ΥΠΟΥΡΓΟΣ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Τριανταφυλλᾶκος ἀπέλυσε ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους, δι' ἧς ἐφιστῇ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων καὶ κακοήθων ἐνεργειῶν πρακτοῦν τινῶν ἀποστολῶν ξένων ἐταιρειῶν, οἵτινες χάριν εὐτελοῦς κέρδους περιτρέχουσι τὴν Πελοπόννησον καὶ διὰ ψευδῶν ἐπαγγελιῶν παρορμῶσι τοὺς ἀνυπεύθυνους τῆς χώρας ταύτης εἰς τὴν μετανάστευσιν εἰς Ἀμερικήν καὶ ἐν ᾧ οὕτω ἐξωθῶσι τοὺς ταλαιπώρους τούτους ἀνθρώπους εἰς τὰς μεγίστας τῶν κακοτυχιῶν καὶ εἰς προφανεῖς τῆς ζωῆς τῶν κινδύνους, ἐρημώσουσι συγχρόνως καὶ τὴν Ἑλλάδα κατοίκων. Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης προτρέπονται οἱ Νομάρχαι τοῦτο μὲν νὰ καταδιώξωσι ποινικῶς τοὺς ἀσυνειδήτους ἐκείνους πρᾶκτορας, τοῦτο δὲ νὰ διδάξωσι καταλλήλως τὸν λαὸν περὶ τῶν δεινῶν εἰς αὐτοὺς ἀποτελεσμάτων τῆς μεταναστεύσεως εἰς Ἀμερικήν.

Ὁ ΕΝ ΛΟΝΑΙΝΩ δρομικὴς κ. Μαρίνος Κοριανέλιος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Βασιλέα 50,000 δραχμῶν τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου.

ΚΑΤΑ τὸ λῆξαν εικοσαήμερον αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους ὑπερέβησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου εικοσαήμερου ἰδίου μηνὸς παρελθόντος ἔτους κατὰ 200 χιλ. δραχμὰς περίπου.

Ὁ ΝΟΜΑΡΧΗΣ Λευκάδος διὰ τηλεγραφίματος πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ἀνέφερεν, ὅτι οἱ ἐν' αὐτῶν δῆμοι καὶ μοναὶ ἀνέγραψαν εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς τῶν ὑπὲρ τοῦ ἑθνικοῦ στόλου 1050 δραχμὰς.

Ὁ ΕΝ ΡΟΣΤΟΒΙΩ Ἕλλην πρόξενος ἀπέστειλε πρὸς τὴν κυβέρνησιν 3000 ρούβλια προερχόμενα ἐξ ἐράνων τῆς αὐτοῦ ἐλληνικῆς παροικίας ὑπὲρ τοῦ ἑθνικοῦ στόλου.

ΔΕΝ εἶναι μόνον ἡ καινοτομία τῶν Ἀθηναίων δημοσιογράφων, ἀλλὰ καὶ ἡ κακοδομία ἐνίων πολιτευτῶν ἐπιζητούντων ν' ἀνέλθωσι διὰ τῆς συκοφαντίας καὶ διαβολῆς τὸν ἀντιπάλον πηρὶ σκινδάλων καὶ δυσφημίσεως οὐν τοῖς προσώποις καὶ αὐτῆς τῆς χώρας. Ὁ γνωσκίων τὸν πρῶτον πρωθυπουργόν κ. Γ. Θεοτόκην οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἀμφιβολίαν περὶ τῆς συκοφαντικῆς φρονέως τῶν κατ' αὐτοῦ ἐπιρροφθέντων ἐν ἄρθροις καταχωρηθεῖσαν εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν», ὃν συντάκτης φαίνεται ὅν ὁ πρῶτον ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ἀθαν. Εὔταξιος. Διὰ τὸ